

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . 6 ft.
 Fél évre . . . 3 ft.
 Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
 illető küldemények a
 szerkesztőnek, anyagiak
 a laptulajdonosnak kül-
 dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyitlér sora 25 kr.
 Bélyegdij minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvma-
 jában és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A magyarok gyásza.

Ég most is, a mikor már semmi kétely sem fér hozzá, a mikor a megrázó eset részletei is általánosan ismeretesek, még most is hihetetlen, elképzelhetetlen. És eltelik még hosszú idő, a míg a szomorú valóságba úgy, a hogy beletörődünk; de nem telhetik el oly hosszú idő, a mely megadja a megnyugvást a sors kegyetlen végzetébe, a mely megteremtse a gyógyírt a sajtó és soha be nem heggedő sebre.

Mintha a nap sötétült volna el fölöttünk; mintha az ég beborult volna, hogy soha többé ki ne derüljön! Vigasztalhatatlanul, kétségbe esve áll a nemzet ősz királya mellett; együtt sírnak, együtt zokognak. Zokogásuk fájó, mint a párját vesztett madár síró éneke; fájó, mint az árvagyermek bús jaj-szava.

Nincs tehát semmi szent az Ég alatt. Nem volt szent Erzsébet királynénak, a magyar nemzet kegyes anyjának tiszteletreméltó személye sem. Ő, a ki egész életében csak jót művelt, a kinek szívét minden dobbanásában, agyát minden gondolatában a legtisztább és legnemesebb szeretet vezérelte, gyilkos kezek martalékául esett.

Gondolatnak is borzasztó, hogy a gonoszság minő diadalt aratott. A poklok rút fajzata megsemmisített egy angyalt; a szívét szúrta keresztül, azt a szívét, a mely a jóságnak, szelidségnek, emberszeretetnek s minden más erénynek bőséges kútforrása, valóságos kincs-tárháza volt.

A borzasztó hír elhatolt az ország minden zugába s mindenütt fájdalmas, nehéz könnyeket facsart ki a szemekből.

A részvét az egész országban impozánsan nyilvánul meg. A magyar nemzet rajongó szeretettel, valóságos imádatlalt tisztelettel felséges Királyasszonyát, a ki hűségünkért és odaadó tiszteletünkért a szívét adta a nemzetnek esérébe; és ez a jóságos szív összeforrt a nemzet szívével. Hatalmas, szilárd volt az összetartó kapocs. Nem téphette azt széjjel semmiféle erő, semmiféle hatalom; csak a legrettegettebb hatalom birkózhatott meg vele — a halál. Hogyne volna tehát mély a fájdalom, hogyne volna általános a részvét, mikor azzal a gonosz kéz által keresztül szúrt szívvel együtt pusztult el a mi szívünk is.

Könytelt szemekkel, a fájdalom ónsúlya alatt meggörnyedve úgy járunk-kelünk, mint az elhagyott árvák, a kiknek ninesen már sem örömük, sem vigasztalásuk; osztályrészük a fájdalom s a keserűség . . .

Letérdelünk s imádkozunk . . .

Millió ajakról száll fel az ima . . .

Legyen áldott az emléke!

Legyen neki könnyű a föld!

Az örök boldogságot lelje fel a Mennyei birodalmában!

*

És száll az ima millió ajakról . . .

Áldd meg Isten a mi jó királyunkat!

Áldd meg Isten nemzetünket!

Adj erőt a súlyos csapás elviselésére.

A szomorú hír.

Zombor, 1898. szeptember 12.

Leirhatatlan az a hatás, a melyet Erzsébet királyné meggyilkoltatásának híre városunkban s az egész megyében keltett. Senki sem akarta elhinni; elképzelhetetlen volt is, hogy akadjon olyan gonosz kéz, a mely a magyarok féltve szeretett jó királynéjának életét kioltja.

Zomborban szombaton este 9 óra tájt terjedt el a hír. Az első sürgöny 1/9 órakor érkezett meg. Az utcán járó-kelők mély megdöbbenéssel szájról-szájra adták a lesújtó hírt. Kétkedve fogadta mindenki és sokan voltak, a kik a távirda hivatalba siettek, hogy ott szerezzenek bizonyosságot.

A távirda hivatalban megtudták a kérdőzködők, hogy már éjjeli szolgálat van elrendelve épen a szomorú eset alkalmából s hogy a táviratok sűrűn érkeznek, mind a szomorú valót adván hírül.

Az éj esendje mintha még némább lett volna, a csillagok fénye mintha elhomályosult volna; tehát semmi kétség többé: oda a jó királyné, oda Magyarország kegyes vélasszonya.

Reggel megjöttek a hivatalos táviratok; megjelentek a helyi lapok külön kiadásai is.

A középületekre csakhamar felhúzták a gyászlobogókat, külső jelül annak a nagy szomorúságnak, a mely minden magyar szívet csordultig megtöltött. Olyan búsan lengette a lanyha fuvalom a zászlókat, mint talán soha még; nem is jelképeztek még soha olyan mély gyászt, mint ez alkalommal.

A vármegye többi városaiba és nagyobb községeibe szintén még szombaton este eljutott a hír; reggel már mindenütt tudták. A gyászlobogókat minden községben felhúzták a középületekre. Ott lengenek szerzte mindenütt a megye legkisebb falujában is.

A nyomott kedélyhangulat eléggé bizonyítja, minő fájdalmas érzést szült a szomorú hír.

Elnémult a zene, elnémult minden zajos mulatság. A zombori iparos dalárda vasárnap estére hirdetett hangversenyt az „Elefánt” szállodában. Mihelyt vasárnap reggel a dalárda vezetősége a szomorú hírről értesült, azonnal intézkedett a mulatság elhalasztása iránt. Thurszky Jenő főkapitány pedig 3 napra azonnal eltöltött mindenféle nyilvános mulatságot; semmiféle zenének nem szabad nyilvános helyen 3 napig játszania.

A városi tanács felkérte a háztulajdonosokat, hogy gyászlobogókat tüzzenek, a felhívásnak meg volt azonnal a kellő hatása.

Ugy Bács-Bodrogh vármegye, mint Zombor város törvényhatósági bizottsága rendkívüli közgyűlést tart a gyászban való részvétel módozatainak megállapítása végett.

A „BACSKA” tárcája.

ÁBRÁNDOZÁS, RAJONGÁS ÉS LAKONIZIMUS.

Amint leült, üdvözöltem pohárköszöntőjéhez s közbömbölgőkről beszéltem. Én azután azt találtam mondani, hogy kar, hogy a nőknél nem tud a szónoklás művészetét meghonosítani. Tagra nyitotta apró szemét; nagyot nezett, mint amikor valakinek vakmerő követeleit készílnék megtámadni s szatirikus mosolyal felelte:

— Soha, édes nagyság. Azaz, hogy egy esetben: ha az éjszaki sark a déli helyére kerül, akkor is csak abban az esetben, ha a középkor nő-kultuszának és a legújabb kor nőemancipációjának szelleme ölelkezik s teremtenek egy új szörnyet, amelyet majd női hegemoniának nevezünk. Már egyszer porig hajoltunk a gyöngék előtt, kardelre mentünk a kék szem egy pillantásért, de öngyáságai valószínűleg visszaélték a szenvedélyes urak rajongó becézéseivel s nemsokára világosodni kezdett az urak szívében, ritkultak a lovagias mérközések s ma már kevésbé szöke firtók és bárszony kacsókért párhajozunk; komolyabbak, józanabbak vagyunk: már csak a hügyikék előtt — oh tempora oh mores — már csak a kalap rüpi, a térd merev marad. Ez a korszellem arauos nagyságok, s ugy-e, megböcsát, ha örülök neki. „Ha férfi vagy, légy férfi.” Segíts a szükölködő, de ne, hogy neked is maradjon betevőd: védelmezd meg a gyöngét, de ne essél a lábaihoz! Tartsd a pajzsodat a hügy fölé, ha bántani akarják, de aztán eréd, néz a fejszéd után és vágd ki azt az öserdőt. Ez illik hozzád s nem a durosolás a rokka mellett. S ha mindenáron hügyek kegyét akarod lesni, akkor legalább ne Ninon de Lincolns legyezőjét tartsd, hanem inkább Pfeiffer Ida utitáskáját vidd. Ezt védd meg a vadaktól s ne azt a tolakodó udvarlótól, mert ilyen asszony csak egy van, amolyan meg-tömrédek sok.

Tűzoltók ünnepe.

Bács-Topolya, 1898. szept. 10.

Mint már említettük, a tűzoltóknak Topolyán fényes ünnepük volt folyó hó 7-én és 8-án. Levelezőnk az ünnepségekről a következőket írja:

Topolya városa folyó hó 7-én és 8-án lélekemelő magasztos ünnepségnek volt színhelye.

A megyei önkéntes tűzoltó-szövetség tartá ekkor itten ez idei kongresszusát és versenyt, a mely alkalommal egyszersmind az itteni önkéntes tűzoltó-egyesületnek a város patrónája, gróf Zichy Nep. Jánosné ajándékozta gyönyörű, díszes zászlaját Majorossy János kalocsai felszentelt püspök fényes papi segédlettel felszentelte.

Az ünnepségből az egész város és környék rang-és rendkülönbség nélkül kivette magának a részét. A házak a főtéren majdnem kivétel nélkül, már napokkal előbb fel lettek zászlóva. Az ünnepélyre lerándult a város patrónusa, gróf Zichy Nep. János, neje báró Kray Irma és fia. A megyei bizottságból részt vett: a zombori, újvidéki, ó-becsei, ó-kanizsai, csantavéri, kis-hegyesi, petrovoszellói, bajai, bezdáni, szontai, kulai, ó-morovicai. A fővárosi tűzoltóság is leküldte képviselőit.

Az érkező egyleteket zenezőval fogadta a helybeli tűzoltói zenekar és magyaros vendégszeretettel szállá-solta őket el.

A verseny alkalmas tágas téren lett megtartva az egész megyéből egybesereglett nagy néptömeg jelenlétében. A versenyekben hat tűzoltó-egylet vett részt s pedig: az ó-kanizsai, zombori, bezdáni, ó-becsei, csantavéri és kis-hegyesi.

A bíráló bizottság, melynek elnöke dr. Hadzsy János volt, az első versenydíjat, a melyet ömeltősége gróf Zichy Nep. Jánosné urnó ajánlott fel, az ó-kanizsai tűzoltó-egyletnek ítélte oda. A második díjat, a megyei tűzoltói szövetség által kitűzött, egy remekművű ezüst serleg, a kis-hegyesi önk. tűzoltó-egylet nyerte el. A harmadik díj, Bács-Topolya város közönsége által kitűzött ezüst kehely, a zombori tűzoltó-egyesületnek ítéltetett oda. A negyedik díj, az ó-kanizsai tűzoltóság által kitűzött két ezüst serleget, az ó-becsei tűzoltóság nyerte el. A bezdáni és csantavéri tűzoltó egyesületek, az első-ség megkülönböztetése nélkül elismerő okleveleket nyertek. Okleveleket kapnak az összes versenyző egyletek egyes tagjai is.

Szerdán este a helybeli tűzoltóság karöltve a vidéki rokonegyletekkel és a város közönségével fényes fakláménetet rendezett a városunkba érkezett grófi család és Majorossy püspök tiszteletére. Cziráky Gábor dr., ügyvéd a tűzoltóság és a közönség nevében lelkes beszédben üdvözölte a magas vendégeket és örömenek adott kifejezést, hogy a város és a tűzoltóság ünnepeire lerándulni kegyeskedtek. A kitüntető nem remélt ovációt úgy a gróf, valamint a püspök is meghatóttan mondott köszönetet.

A zászlószentelés is imponánsan ment végbe. A nagyszámú közorulány és vőfélyek díszes menete elragadó látványt nyújtott. A nagymise után a városi dalárda a Hymnuszt énekelte el, majd pedig Lippay róm. kath. lelkész vallásos és hazafias szellemű áthattott, költői fordulatokban gazdag szónoklatban esetelé a zászló jelentőségét és kérte arra Isten áldását. Ezután következett a zászlószögek beverése.

A tűzoltói ünnepséget nagy bankett és kedélyes táncvigalom rekesztette be.

A nemesszivi grófné a topolyai önkéntes tűzoltóságnak egy a legújabb igényeknek megfelelő 1200 ft értékű tűzifekendőt s az alapítóke gyarapítására pedig 2000 ftot adományozott. Topolya közönsége s az egész tűzoltóság mély hálával van eltelve a nemes grófi család kiapadhatlan jóságá iránt.

A megyei szövetség közgyűlésén Városhy László szövetségi alelnök elnökölt. A gyűlésre az elnök indítványára Császár Péter főszolgabíró, Jedlicska Mihály jegyzőt és Fekete István bíró küldöttségileg meghíván és megállapítván, hogy kik és hányan bírnak szavazati joggal, Városhy László elnök első sorban meg-

emlékezik a távollevő elnökről, fenkölt szavakkal méltatja a zombori tűzoltó-egyletnek 25 éves működését, annak a napokban megtartott 25 éves jubileumát, élteti annak hű és kötelességtudó parancsnokát, Cziedler Jánost. Megköszöni Topolya közönségének vendégszeretét, köszönetet mond a helybeli tűzoltók vezénylő parancsnokának, dr. Hadzsy Jánosnak fáradhatlan tevékenységéért. Lelek szavakban méltatja ezen a közönségi tűzoltók közül kiválólag kiváló egylet működését, mely egylet parancsnokának vezetése alatt oly sikert ért el, minőt egyetlen egy közönségi egylet sem mutathat fel Magyarországon. Utalt a grófi család bőkezű támogatására, a mely támogatás betelölést nyert azért, hogy az egyesület zászlaját is a grófi Maccenástól nyerte és lelkes szavakban hitva fel a közgyűlést és különösen a topolyai tűzoltókat, hogy mindig hívei legyenek a zászlónak. A fejedelmi bőkezűségért a grófi családnak az egész megye tűzoltóságának haláját és köszönetét tolmácsolta.

Majd a szövetségi működésről szólva nem tagadja a multban elkövetett mulasztás okát, melyeknek eredetét most igazolni nem kívánja, igéri azonban, hogy jövőre ezen mulasztások ismétlődni nem fognak, hanem fokozott erővel azon lesz az elnökség, hogy a szövetség hivatásának megfelelőleg a tűzoltó-intézmény fejlesztését előmozdítsa és fejlessze. E szavak nagy tetszést és lelkesedést szültek, ami nagy befolyással volt az egész ünnepély lefolyására, a felhangzó éljenzések csillapultával áttér a tárgysorozatra, amelynek folyamán a múlt évi szö. számadás a felügyelő-bizottság jelentése alapján jóváhagyatott, ezután elintéztettek a folyó ügyek.

Kinevezte a választmány előleges meghallgatása mellett a jury tagjait: elnök dr. Hadzsy János, jegyző Csabafi János, tagok Scozza Z., Wenzel Lajos, Rácz György, dr. Nyirati János, Zahnbauer Ágoston.

Ezután az ó-becsei alparancsnok meghívta a szövetséget az ó-becsei tűzoltó-egylet és Ó-Becse községe nevében, hogy a jövő évi közgyűlést ott tartsa. A meghívás éljenzésekkel egyhangulag elfogadlatott.

A szövetség bejelentése vonatkozó indítványok nem tétettek.

Cziedler János zombori parancsnok megköszöni Városhy László alelnöknek a zombori testületéről való megemlékezést. Totb Jozsef köszönetet mond az elnöknek a gyűlés tapintatos vezetéseért. Zahnbauer Gusztáv Topolya közönségének, Császár Peternek a járás fejének és az előjárásnak mint házigazdának mond köszönetet.

A gyűlést Városhy lelkes szavak kíséretében bezárta és a parancsnokokat felhívta, hogy a zászlóanyálati tisztegsben vegyenek részt.

A gyűlés Városhy László elnök elterelésével ért véget. A közgyűlés után a tűzoltótestület parancsnokai Városhy László szövetségi alelnök vezetésével a zászlóanyához, gróf Zichy N. Jánosné sz. Kray Irma bárónőhöz mentek tisztelegni, hol Városhy a következő gyönyörű beszédben üdvözölte a zászlóanyát:

„Méltóságos Asszonyunk!

Bocsássa meg, hogy megjelenésünkkel amugy is igénybe vett idejét, habár pár perere is, a magunk részére is kikérni bátorodunk. De a mikor Méltóságod kegyesen vállalkozott, hogy a bacs topolyai önkéntes tűzoltótestület holnap felszentelendő zászlójára a jogos Isten áldását fogja lekönyörögni, akkor a vármegyei tűzoltószövetség mai közgyűlése alkalmából itt egybegyűlt tűzoltó-testületek képviselőiben elengedhetlen kötelességünknek tartjuk Méltóságodnak ezen, a felebaráti szeretet munkája iránt nemes szívvel átértett érdeklődéséért és kegyességéért mindnyájunk részéről igaz hálaunkat és őszinte köszönetünknek adni kifejezést.

Jól tudjuk, hogy Méltóságod kegyességét legelső sorban a megyében a szerényebb viszonyok között is mintaserüen működő topolyai bajtársainkkal és azok fáradhatlan parancsnokával kívánja éreztetni, de az ilyenek hoz Méltóságod áldozatot s ezzel mindnyájunkat — kik annak szolgálatában állunk — mély bálára kötelezett.

Arra kérjük méltóságodat, hogy ha majd holnap a Mindenható Isten áldását a zászlóra és topolyai bajtársainkra le, kérje le kegyesen Méltóságod az

talán kivétel egy végtelenül általános szabály alól s sohasem szeretett még senkit!

Vőfélyem lehorgasztotta fejét; úgy tetszett, hogy elhalványul és mélyen meg van indulva. Hirtelen elsapadása valóban megijesztett.

Lassan fölemelte fejét és beszélni kezdett. Beszéde közben gyöngé pir kezdte átfutni arcát, amely később fölhevüléseben tűzvörösre vált.

— Nagyság egy emlékezet idézte föl — kezdé. Szívemnek legérzékenyebb hurjába markolt. Igenis voltam egyszer szerelmes egy — gyalogos közkatonába. Egy természetes, élénk szemű, barna magyar legény volt; Egerváry Sándornak hívták. Én tiszthelyettes voltam akkor. A századosunk egy komikus külsejű liliputi ember volt, aki már ezért irigyelte Egerváryt, kinél derekabb legény az egész laktanyában nem volt. Azonfelül ha a századosal szemben állt, mindig erősen kifejeztette magát s úgy állt előtte, mint egy övek. A százados őt ezért halálosan meggyűlölte. Egervárynak egyszer súlyosan megbetegedett az özvegy anyja s látni kívánta a fiát. Egerváry szabadságot kért a századostól, de nem kapta meg. Leverten, bánatosan szasztelgett és ment. Mindig rosszabb és rosszabb hírek érkeztek hazulról. A beteg asszony most bekkltde az idősebbik fiát a Sándorért, hogy azonnal jöjjön, mert látása nélkül nem tud meghalni. Sándor mint egy örült, minden előzetes jelentkezés nélkül egyenesen oda tartott a százados felé, aki a többi tisztekkel egy csoportban társalgott; megállt előtte, állásba vágta magát; szeméi vérben forogtak s barsógó baritonjával a legzamatosabb kijetéssel ezt mondta: „Százados urnak alásan jelentem, nem jöhettek foglalkozásra: haldoklik az édes anyám!” — Mint a lélekharang tiszta hangja, ugy csendült a legény szava. Szívemig hatott ez a csengés és egy utólrhetlen férfideál magasztos képét rögzítette meg lelkemben, amely ideál előtt homályos minden csillogás, üres minden fenség. Előttém állt a bánattól iblett katoná szép lelke, melynek legeslegmelyében a férfibüszkeség dicső oltárán a fini szeretet szent tüze lobogott. Ennek a parasztleánynek mélyeséges fájdalma oly tisztán és oly erővel nyilatkozott meg, szavainak oly átható érzéki varázsa volt, hogy valósággal megbűvölt; agyamban pedig,

isteni
sége
és legy
gabb
a legy
kérni
tartsa
jeleny
tottsá
zottak
Városhy
dott a
Geza
ladra,
Topolya
mondó
László
Jozsef
meg a
D
az ünne
lentgete
pélya
marad
Ha
elnöke
az ünne
Ni
léleken
néltog
melyelő
munkás
A
totta ki
szedet in
Sz
egész
hadságt
érkezett.
Sz
kerület
látogata
visszanta
A
és Maca
kat köve
Ba
között
ünnepey
államitk
A
a mely
hírdő
ber h
is — mi
lasztva
nal beszt
lasztmány
a Réun
A
Lajos Gy
szági vő
bári Ba
a magy
megbizot
a bajai
mintha
addig
igaznak
lettem
én rabja
kemet,
zallusava
nek soha
nakságo
mind sz
nak a s
szép lelk
gyönyör
— ha ki
egyik, se
A
Felkeltt
amiért
kívántra
még egy
köttyagos
lános kész
Vőfé
Könnyen
dunai híd
Nem
fejemben
telt el, az
meimre.
serege do
magasból
sokaságot
tösen böl
Ha e
moru ered
másután;

Isteni áldást ránk mindnyájunkra, kik bizva Isten segítségében, a felebaráti szeretet munkáját végezni akarjuk és legyen Méltóságod meggyőződve, hogy míg a legtágabb értelemben vett e megyében tiszoltó lesz, mindig a legigazabb bálától áthatottan fogjuk a Mindenbatót kérni, hogy jószágos kezével övével együtt áldja, óvja, tartsa meg Méltóságodat!

A szép beszéd nem csak a grófnőre, hanem a jelenvoltakra is nagy hatással volt s a grófnő meghatótságában csak pár szóval tudott köszönetet mondani.

A banketten lelkesül lelkesebb felkészültök bangzottak el. Császár Péter, főszolgabíró az uralkodót éllette. Város László gyönyörű tősztaban József főhercegre mondott áldomást. Hadzsy János a zászlóanyára, Eibl Géza Majorossy püspökre, Bóbits Károly a grófi családra, Zanbauer Agoston Városházára, Venczel Lajos Topolya közönségére és Császár Péter főszolgabíróra stb. mondtak felkészültök, a bankett lefolyása alatt Városházára László felkészültöknek hatásaképp táviratilag üdvözölték József főherceg Öfenséget. A táviratra másnap érkezett meg a szívélyes válasz.

Dr. Vojnits István főispán nem jelenhetvén meg az ünnepélyen, a következő táviratot küldötte Kaltenleutgebenből:

„Dr. Hadzsy János Bács-Topolya.

Az önkéntes tűzoltó-egylet zászlószentelési ünnepélye alkalmából legjobb szerencse kívánatait küldi s marad tisztelőjök Vojnits.”

Karácson Gyula alispán, a megyei tűzoltó-szövetség elnöke hivatalos elfoglaltsága miatt nem jelenhetvén meg az ünnepélyen, szintén táviratozott. Távirata így szól:

„Hadzsy János főparancsnok Bács-Topolya.

Mint hogy nagy sajnálatra akadályozva vagyok mai lelkemmel ünnepélyükön személyesen résztvehetni, ennélfogva ez uton üdvözlöm egyesületüket szíven egész mélyből, kérve az ég Urától, hintse áldását jótékony munkásságukra. Karácson, alispán.”

A díjakat Városházára László, szövetségi alelnök osztotta ki, a ki ez alkalmából magvas, nagy hatású beszédet intézett a tiszoltókhöz.

Ujdonságok.

Személyi hír. Dr. Vojnits István főispán az egész országot megrendítő szerencsétlenség hírére szabadságát megszakította s tegnap Kaltenleutgebenből baka érkezett.

Személyi hír. Bezerédy István az ó kanizsai kerület orsz. képviselője a múlt héten néhány barátja látogatására Adán időzött, de még a múlt hét folyamán visszautazott Budapestre.

Áthelyezés. A zirci apát Török Konstant bajai és Madarász Flóris székesfehérvári főgimnáziumi tanárokat kölcsönösen áthelyezte.

Baja város ünnepe. Nagy ünnepélyességek között avatták fel Baján az új városi székházat. Az ünnepélyen jelen volt dr. Plósz Sándor igazságügyi államtitkár, a város országgyűlési képviselője is.

A löverseny és a Réunion. A szomorú eset, a mely gyanúba borította az egész országot, véget vett minden mulatságnak és zajosabb szórakozásnak. Az október hó 9-én megtartandó löverseny és baicskai Réunion is — mint értesültünk — bizonytalan időre el lesz halasztva. A Réunionra szóló meghívók szétküldését azonban beszüntették. Hír szerint a Gazdasági Egyesület választmányja a napokban tülést tart épen a löverseny és a Réunion elhalasztása tárgyában.

A vörös-kereszt egylet megbízottja. Lajos Győző főherceg, mint a magyar szent korona országai vörös-kereszt egyletének védnök helyettese, bodobári Balka Géza nyug. m. kir. honvédbuszár századost, a magyar szent korona országai vörös-kereszt egyletének megbízottjánul kinevezte és szolgálattételre háború esetén a bajai tartalékkórházhoz osztotta be.

mintha egyszerre világosságot vettek volna bele, még addig igazán sohasem értett fogalmaknak: a szépnék, igaznak, eszményinek képe fogant meg. Szerelmessé lettem a közlegénybe. Egerváry szabadságot kapott, de én rabja lettem: képtől nem tudtam szabadulni. Lelkem, gondolkodásomat alakította át; szolgájává, vallusává tett. Az egyén önállóságának, függetlenségének sohasem érzett tudata erősödött meg bennem. Fonákások, léhaságok láttára összes érzéseim lázadnak: mind szólna, ha tudna. Keresek, kutatok; keresem annak a szép léleknek a mását férfiben, nőben; annak a szép léleknek a mását, amelynek megismerése földöntúli gyönyörrel töltött el. Ne vegye rossz néven — nagysád — ha kimondom, hogy ezt a keresett ideált sem az egyik, sem a másik táborban nem találtam.

A zene javában szólt; táncoltak a fiatalok, öregek. Felkeltünk mi is az asztaltól. Vőfélyem bocsánatot kért, amiért nem táncol s leült egy sarokba. Én azután köz-kívánatra előadtam egy monológot; mások énekeltek... még egyszer körülc... itt ott egy vadtszózt... az urak kőtyagosodtak, a hölgyek álmosodtak, míg végre általános készülődés támadt s hazamentünk.

Vőfélyem hazakisért; a kiskapuban elváltunk. Könnyen váltunk el. Ő azt mondta: „Majd ha kiépül a dunai hid, eljövök megint. Jó éjt, kiszihand!”

Nem tudtam elaludni; rettenetes káosz züggött a fejemben. A ránk virradt nap álmos, unott hangulatban telt el, az éjszaka azonban erős álmot hozott a szemimre. Azt álmodtam, hogy törpek megszámlálhatatlan serege dolgozott egy völgyben, egy katonatiszt pedig a magasból nézte egy felhőre kikönyökölve a nyugtóg sokaságot; egy bakterlápát tartott maga előtt, jelen-tősen bólintgatott és gunyosán mosolygott.

Ha emlékeimet, tapasztalásaimat összegezem, szomorú eredményre jutok. Három lakodalmon voltam egy-másután; mindegyikre álmokat szőttem, szereplésről

Virilisták névjegyzéke. Zombor szab. kir. város igazoló választmánya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy ezen igazoló választmánya jövő évi legtöbb adót fizető bizottsági tagok névjegyzékének összeállítására, illetőleg kiigazítására végett nyilvános tüléseit 1898. évi szeptember hó 19-én és 20-án délutáni 3 órától 5 óráig a városbáza tanácstermében fogja tartani. Eriől mind-azok, a kik az 1886. évi XXI. t. c. 26. §-a értelmében összes állami adójuk kétszeres számítását kívánják igénybe venni, azon bozzaadással értesítettnek, hogy a feuti napokon személyesen vagy írásban jelentkezzenek és jogosultságukat igazolják, mert különben az idézett törvény 27. §-a értelmében az adó kétszeres számításának kedvezményétől esznek. Egyben felhivatnak azok is, a kik más törvényhatósági bizottságnak tagjai, hogy az tülések tartama alatt nyilatkozzanak, vajjon ebbeli jogukat Zombor szab. kir. város törvényhatósági bizottságában kívánják-e gyakorolni.

Tanítók gyűlése. A Bács-Bodrog megyei apatini kerületi községi tanítói kör folyó évi október hó 5-ik napján Bács-Kereszturon tartja meg reudes öszi gyűlését, melyre az elnökség a kör tagjait és a tanítgy barátait meghívja. A gyűlés sorrendje: 1. Gyakorlati tanítás. Tartja: a kereszturi tanítótestület egyik tagja. 2. A múlt tülés jegyzőkönyvének felolvasása. 3. A követező tétélek tárgyalása: a) „A játék rendeltetése és terjedelme a népiszkolában.“ (A tavaszi gyűléstől visszamaradt). E tételt fölolvassa: az apatini elemi, bogojevai és kereszturi tanítótestület. b) „Az igazgató-tanító és a vezetése alatt álló tautestület közötti viszonyról.“ Fölolvassa: az apatini elemi, bresztováci és prigl.-szl.-iváni tanítótestület. c) „Megfelelnek-e mindenképpen a földrajzi térképek azon igényeknek, melyeket a földrajz helyes tanítása támaszt; ha nem, miért nem és mennyiben lehetünk befolyással azok célszerűbb szerkesztése érdekében?“ Fölolvassa: a gombosi, karavukovai és monos torsiégi tanítótestület. d) „Mit tehet a népnevelés a gyermekek minden lépten-nyomon mutatkozó túlerettségének megállítására?“ Fölolvassa: az apatini polg. isk., bezdáni és bogojevai tanítótestület. 4. Indítványok. 5. A tavaszi gyűlés helyének kijelölése. 6. A tavaszi gyűlésen tárgyalando tétélek kiütése és a munkálkodók kijelölése. 7. Tagdíjak lefizetése és nyugtázása.

Kopászat. Dr. Gertinger Pal helyettes polgármester f. hó 11-én, vasárnap esonoplai birtokán sikerült vadászatot rendezett, amelyre városunk nimródjainak legjava hivatalos volt. A vadászat érdekességét nagyban emelte azon körülmény is, hogy azon Ferubach Karolyné és Mihajlovits Nandika urhölgyek is résztvettek. Nimródjaink közül ott voltak a házigazdán kívül még Bir-valszy György, Fernbach Karoly, Gallé Dániel, ifj. Karácson Gyula, Latinovits Stanci, Lederer Pal, dr. Zákó István, és Zákó Milan orsz. képviselő. Ugy Gallé Dániel 6 drb szepei kopója és egy borzebe, mint dr. Zákó István két kopója és Fernbach Karoly 3 borzebe derekasan viselték magukat s kitünően beváltak s főleg ennek tulajdonítható, hogy a roppant poros és száraz idő dacára, mely a kutyák szaglását eltompítja s a bajtást nagyban megnehezíti, mégis 17 drb nyul került terítékre. A szerencse legjobban Latinovits Stanci városi tb. főjegyzőnek kedvezett, ki 5 drb nyulat löött, mig Lederer Pal és Zákó Milan 3-3, Fernbach Karolyné, dr. Zákó István és ifj. Karácson Gyula pedig 2-2 nyulat hoztak terítékre. A vadászatot reggel 2 órakor pompás reggeli szakította félbe, majd pedig fél 2 órakor lukullusi lakoma fejezte be, melyen dr. Gertinger Pálné, a legszivesebb háziasszony elnökölt. Ebed után a déli vonattal megérkezö Roediger Lajos gimn. tanár, legjobb amatőr-fényképészünk pillanatnyi felvételeket eszközölt a társaságról, melynek sikerében azonban, tekintve a társaságnak akkor már emelkedett bangulatát, nem mérünk bizni. Ezután még áthajtatott az egész társaság Fernbach Karoly nagybirtokos szomszédos pusztájára, ahonnan a szt. János-áldás megívása után mindnyájan nyulakkal megrakodva s egy sikerült vadászat emlékevel tértek vissza Zomborba.

Választás Tovarisoval aljegyzővé egyhangulag Egi Lajos volt prig.-szl.-iváni segédjegyző választott meg.

Ritka vadászszerencse. Fernbach Karoly nagybirtokos f. hó 9-én pénteken esonoplai pusztáján 5 drb fakókeselyűt lött. Keves vadászt érhetett még, különösen hazánkban ilyen ritka szerencse, mert a fakókeselyű hazánkban csak elvétve Erdelyben található s az alföldre csak akkor kalandozik el, ha rendes tartózkodási helyén nem talál elég eledelmet, mely kizárólag döghusból áll. Egy ilyen vándorsapat lehetett az is, mely Fernbach Karolynak a esonopla-pacséri országot menten fekvő pusztáján elterülő akácos erdő tül választotta ki magának éjjeli tanyául. Nagyon jól lebettek lakva döghussal, mert máskülönben a velük született nagy tynyaságukból sem volna megmagyarázható, mikép sikerülttett a különben igen ügyes és gyakorlott vadásznak a mintegy 20 főnyi csapatból 5 darabot rövid 15—20 perc leforgása alatt eljeleni. Nagyban emeli az eset érdekességét azon körülmény is, hogy a különben óvatos vadász csupa 8-as tölteseket vett magához vadászásában s így csak fejlődésekkal és duplásokkal teríthette le a nagy ragadozókat, melyek közül egyet, mely még élt, a nagy kukoricásban meg sem tudott találni. Mind a négy megtalált keselyű gyönyörű példány s a legnagyobb kiterjesztett szárnyainak szélessége épen 3 méter, míg a másik 3 drb szárny szélessége is felülhaladja a 2 m. 70 cm-et. A szerencsés vadász mind a négy keselyűt kitömte. Résztünkről is gratulálunk a ritka szerencsééhez és a pompás szobadiszhöz.

A biháci csata évfordulója. Palánkaról írják: Palánkán f. é. szeptember hó 8-án fényesen megünnepelték a biháci csata huszadik évfordulóját. Délelött fél 12 órakor gyülekeztek a palánkai járás összes községeiből a német palánkai vasuti állomásnál azok, kik a biháci tüközetben résztvettek s taracklövészek között zenével bevonultak a városba. Délben közebéd volt. Delután 3 órakor pedig zenével és zászlókkal felvonultak a 20 év előtt Bihácsnál küzdött katonák érmeikkel feldisztve az új palánkai sétátere, ahol őket óriási közönség eljenzessel fogadta. Megérkezéstük után a Szent-István király szobor előtt fellátozt emelvényről Licht-neckert József magyar, Büchler Róbert német, Nityin Janos pedig szerb nyelven tartott lelkesítő, hazafias beszédet, mely beszédek mindegyikének végeztével több mint ezer torokból bangzott fel: éljen a király! éljen a haza! — Ezután az óriási néptömeg a kaszinóba vonult. Este pedig az ünnepély berekesztésével a Heil-fele vendéglőben sikerült táncmulatság tartatott. Az egész ünnepélyen, elejétől végig, magyar, német, szerb és tót nemzetiségűek egyforma lelkesedéssel vettek részt s ezért ezen egyuttal hazafias emléktünnepély igazán testvéries jellegét is áltött. Ezen szép ünnepély létrejövetele különösen Wenzl Henrik fáradozásának köszönhető.

Eljegyzés. Gavanszky Milos ó-becsei községi jegyző eljegyzte Ilits Emiliát, néhai Ilits volt tomaseváci községi jegyző leányát Ujvidekről.

Az adai m. kir. földmíveliskola ez évben végzett növendékei az egyes közép- és nagybirtokosok részéről már egytől-egyig föl lettek fogadva, de az igazgatósághoz még mindig érkeznek megkeresések és tudakozódások a végzett tanulóknak alkalmazása iránt. A most kilépett másodéves tanulók helyére oly tömegesen törtétek a jelentkezések, hogy az igazgatóság számos jelentkezőt — hely hiányában — kénytelen volt vissza utasítani.

Az inségbe jutott mezei munkások. A földmívelésügyi miniszterium munkáosztálya serényen hozzálátott, hogy az önhibájukon kívül inségbe jutott mezei munkások az állami építkezéseknél foglalkozáshoz jussanak; de munkát kaptak már olyanok is, kik a szocialista izgatók által felrevezettelve, tévedésüket belátták és megérték, hogy ezentul távol fogják magukat tartani a szocialista tüzelmektől. Eddig átlag körülbelül 2500 munkást alkalmaztak különböző állami munkálatoknál.

Eljegyzés. Dr. Janiga János ügyvéd eljegyzte Farkas Eta kisasszonyt, Farkas János kereskedő leányát Szabadkán.

Nagy tűz Bezdánban. Folyó hó 9-én esti 6 órakor ma még ismeretlen okból, egyáltalában tisztelt polgárnak, Schochter Karolynak gyuladt ki 20 öl hosszúságú nádfődeles háza. A gyorsan ott termett tűzoltók már egy teljesen langba borított házat talalt, a ház végében összehalmozott szalma, széna és kenderkaszalokkal együtt. A hatalmas lángoszlop rémítettebe ejtette az odátóduzó közönséget s a veszély oly mérvényen tűnt elő, a minőre itt Bezdánban nem emlékeznek. A tüzoltó-testület emberfeletti munkát és rendkívüli bátorságot kifejtve fogott a tüzoltásból, és csak óriási erős munka után lett megfékezve. Különösen ki kell emelnünk az égő széna és szalma kahaloknál tüzoltókkal megjelent osztályparancsnok jól felfogott ügyes támadását és így a szerencsés műveletet, a hol örömmel láttuk azt, miként mentették meg a lángok által már felig leégett bükköny szénaboglyát és az ennél még nagyobb tüzközt állott kenderkaszal megvédését. Hasonló dicsérettel működtek a mentésre beosztott tüzoltók is, kik saját életök kockázatásával hatoltak az égő szobába és sikeresen elfojtották a már égni kezdő butorzatot. Közönnettel tartozunk még a szomszédos Kolluth községi tüzoltó-testületének is, ki szintén egy raj tüzoltóval és egy fecskendővel a helyszínén megjelent. A kár igen jelentékeny, mert az összes téli takarmány és a padlason levő gabna készlet a tűz martalékává lett. A derek tüzoltó-testület csak éjjel utána vonulhatott teljes nyugalomra és újból bebizonyította, hogy a kiváló szakképzettséggel vezetett s ma már gyakorlott tüzoltóink mi hasznos szolgálatot tesznek még a legjelentősebb erővel dühögő tűzvész esetekben is, melyért bálás köszönetünknél kell a nyilvánosság terén is kifejezést adnunk.

Levelezés.

Ó-Kanizsa, 1898. szept. 10.

Tekintetes szerkesztő ur!

Nem volnék lapjának hí levelezője, ha tollam nem ragadnék s meg nem írnam, mily nagy dolgok történtek Ó-Kanizsán az atóbbi napokban. Igen! sítüközünk a dicsőség verőfényében. Ugy érezzük magunkat, mint azok a sztlők, kiknek gyermekeik a távol község iskolájából kilttú bizonyítványt s jutalmat hoznak s miként az így bahaérkezöt a legmelegebben ölelő karok fogadják, megvendégelvn őt legkedvencebb eledelével, akként örven-

ábrándoztam, vőfélyeket rajzoltam ki magamuak, herosokat, akiknek karján emelt kedélyvel, gyermeki örömmel, boldogan repülök át a siker — képelethen kiépített — sima utján. Főlébredtem az álomból, eltűnt a szép kép: ide vagyok nyugözve az egyhanguan bicegő kietlen valósághoz.

Istenem, megjön-e az a pillanat, amely meghozza álmaim szülöttét, azt az igazit, azt az eszményit?!

Egy héttel a fűnt leirt lakodalom után volt a sztlétesem napja. Üdvözölő levelek érkeztek. A borítékok között volt egy, amelynek címzése ismeretlen kézírás volt. Ezt bontottam fel legelőbb. Legutolsó vőfélyem írt:

„Mélyen tisztelt nagysád! Mily jó, hogy megkérdeztem öntől születése dátumát: most üdvözölhetem. Isten eltesse!! — Ha boldog akar lenni, könnyen az lehet. Fogadjon a sors kezéből mindent jó lélekkel s bocsásson meg az olyan embereknek, mint én vagyok, akik egy lelki gyakorlat bűvs sulya alatt vakor eszményeket kergetnek s e hajszájukban az önök gyöngéd erzelmein durván keresztülzántanak. De ha el nem tőrlöhetem a képet, mely cselekvésemet irányítja!”

Vajjon megtalálom-e azt a lényt, melyet belső szemem oly tisztán lát?!

Még egyszer bocsánatot kér és üdvözli önt volt vőfélye.”

Atyám épen íróasztalánál ült, amikor megmutattam neki e levelet.

— Nézze papám — mondtam a nyitott levelet eléje tartva — a vőfélyem, akit magának leirtam, gratulál.

Megigazította a csipetűjét s azt hiszem végig sem olvasta a levelet, visszaadta e szavakkal:

— Bolond lyukból bolond szél fuj; hagyjál lányom, most dolgom van!

Kedves szerkesztő ur! ne nehezítsen, ha hosszadalmas elbeszéléssel untattam s fogadjja tiszteltem kifejezését. Hive

Franciska.

dehátunk mi is édes gyermekünk, az önk tüzoltó-egyletnek, hírlí véven, hogy a Bacs-Bodrogi vármegyei tüzoltó-szövetség által f. hó 7-én Topolyán rendezett versenyeken az ó-kanizsai önk tüzoltó-egylet nyerte el a legelső — ömelt. Zichy nével felajánlott — díjat. Meg is indult rögtön a készülődés, hogy a 8-án délután 4 órakor megérkezők ünneplés fogadtatásban részesüljenek. — Midőn Szedeg felől berobogott a vonat az ezer eszer nézőtől elreppent pályaház elé, a tarmacok durrogása, a cigány-zenekar lakócsy-indulójának s a szűnni nem akaró lelkes éljenzéseknek elhangzása, illetve lecsillapultával Huszági István közs. jegyző ékes szavakkal fűzőzte a diadalittas érkezőket, kiknek nevében a népszerű főparancsnok Toth József földbirtokos, megyebizottsági tag köszöntö meg a szíves fogadtatást; majd kezdetet vette a gazdagon felkészült Szt-István király-után az önkéntes tüzoltók zenekarának pompás zeneje mellett a diadalmi bevonulás az úri-utcaiban levő főparancsnoki lakásig, hol is a szokásos módon a zászló elterítve, Toth főparancsnok buzdító szavakat intézett a legénységhez, mely után a község és egyes bőkezű adakozók által az ünnepek Kranner János szállójában magnum áldomásban reszeltettek, maguk a kísérők sem maradtak hátra, kivenni részüket a jóból, együtt ünneplő az ünnepekkel a késő éjjeli órákig.

Egy füst alatt azt sem hallgathatom el, hogy O-Kanizsát f. hó 10-én az adai földm. iskolában tartott gazdasági szakfolyamán résztvett 17 tanító a földm. isk. igazgatójának vezetése alatt meglátogatta, kiket a közs. eljárásság, intelligencia, köztük különösen a tanügyvel foglalkozók szívesen ovációval fogadtak, elkísérte őket fogatokon a Török Kanizsa melletti hajóhidhoz, innen visszajövet a szigeti szent fához (hogy ez mi légyen, rövid idő alatt beszámolok) s végül a tulajdonképeni célhoz, a népkert megtekintésére, hol Bednár Károly közs. kertész tartot. felvilágosító magyarázatokat. Mellesleg megjegyzem, hogy a népkert virágjával, valamint berendezésével nagyban megnyerte a látogatók tetszését s hogy a község, a gurigázóban hűsítővel, gyomorfűtővel, szivarral, dében pedig a Kranner szállóban izletes ebédrel látta el vendégeit, 50 teritékű bankettel adván tiszteltükre, hol vendégek és vendéglátók számos lelkes dikcióval töltötték ki a tüzoltó-zenekar által tartott pauzákat. A délutáni 4 órai vonattal a kirándulók elhagyták O Kanizsát.

X. Y.

APRÓ TÖRTÉNETEK

(Az életből ellesve.)

Írta: Del Tör.

A három huszár.

Háromféle huszárt ismerek az életben. A régi krónikákból is csak ezeknek a csinjai-binjai ismeretesek.

Az első az Isten legszebb, legvitézebb katonája: a magyar huszár, csillogó karddal, villogó szemekkel, repülő dolmányával. A második az Isten legkicsobb teremtménye: a vármegyei huszár, ezüstös tarsolyal, kifent kuruc bajusszal, köcsagtollas kalppal. A harmadik meg az Isten legcifrabb „alkotmánya”: a Leibhuszár, térdig csattos cipővel, aranytűkés libériával, éginyuló „Wattermörderrel”, a melyen egy csupasz pola inog, mint a tökinde a tők.

Az első káromkodik, szeretőt tart és ha kell: meghal a háziért, a második verset farag, legénykedik és ha kell: iszik a háziért, a harmadik pedig unatkozik, szerelmeskedik és ha kell: vízi-hordja a pletykákat.

Mind a háromról annyiféle mende-monda, józú humor és „speciális” vice forog a közközben az idők kezdete óta, hogy mindazokat papírra vetni, kötetekben megírni, az ítélet napig sem volna elegendő idő, de kifogyva a tinta is a kalamárisból, ha mindjárt maga a „fekete tenger” változnék is át tintatartóvá.

Nekem se kedvem, se szándékom nincs ily szizifuszi munkát végezni, hanem csak egy egy rövidke „mókát” akarok elmondani mind a háromról, a hogy épen eszembe jutott.

Tüzes paripa ficánkolt a magyar huszár alatt, ugy futta a párákat az orrából, mintha az „Aetna” háborgott volna a gyomrában. Nyugodtan ült a paripa hátán a huszár és várta azt, a mit lova előre érzett: várta a véres esutát.

Cudarul be is ütött, a mit várt. A bosnyákok olyan sűrű tömegekben rohantak a magyar huszároknak, hogy a nap is elsötétült az árnyéktól. Itt nem lehetett a számar álkapadót fegyverül használni, hanem elő kellett huzni a tarsolyból az öldöklő karabélyt, a hüvelyből a szemfenyvesztő kardot: a csillogó acélat.

A hol a karabély szorta a puha ölmot az ellenségre, ott nem győzte a koldere olni a hivat Mohamed, az igazhívók nagy profétája, a hol meg a kard villant meg, ott dus rendeket aratott a esontközű halál.

Négy száz huszár, az angyalát... végezhetett egy dus lakomát!

Négyezer bosnyák véres teteme takarta be a harcmezőt és a magasha párolgó meleg vér borította rájuk a szemfödőt!

Elhulltak a legjobbjaink, csak egy maradt meg: a zászlótartó. Baljába fogta a gyilkos karabélyt, jobbában tartotta az öldöklő kardját és a keblébe tüzte — hervadtan virágként — szeme fényességét, lelke ékességét, becsületé büszkeségét: a megtépett zászlót.

Azután megerezette a kantárt, belevágta a sarkanthyuját a lovába és akkorát káromkodott magyarul, hogy a levegő is beléje meledgett és rohant mint a szélvész az újból támadó ellenségre.

Jobbra, balra száz halált osztott, mielőtt maga a tagyos halállal kezét szoritott volna, de ingyen meg nem adta magát.

Egyszerre egy disznó golyó az arcának téved. Hirtelen odakapott, hogy a markával fölfogja, de már későn volt. Az ellenséges golyó nagyon gyorsan röpült és röpében leszakasztotta a huszár félarcát. Ezzel nem törődött sokat, hanem csak az bántotta nagyon, hogy az arcával együtt egy esomó bagót is kitépett a szájából. Szerette volna magát megboszulni, de érezte, hogy az ereje már fogytán van és nemsokára ott lesz a mennyország kapujában.

Hogy tehát oda biztosan bejuthasson, véres tejjel mondta hamarjában a huszár imádságot:

„A ki gyémántos esillaga csak van annak az

menyébli finyos portátoknak, a hol az rongybul szódott kutyá lelkőket az meg rongyosabb hunk cafrangos kezei aprítják össze a zordögök számára büdös paprikának: az mind fusson, tüzes istennyilával keverve, köröskül az „szilvatartótokon” és az „Luceiper” sütit trónusa előtt karikás urost csinálnak a zapró ördögök az véres beletök-ből, hogy az víz magyar huszárnak az magos égből „lőblieelő” finyos szőmeji, az atyának, fiának és szt. léleknek az hívós árnyékában gyönyörűséggel kaesint-hassanak le a zemböri formából kiforgatott cudar pofitokra, most és mindörökkön örökké... Amen!”

Ezzel lefordult a lováról a zászlóval együtt és sebek-től borított testét és dicsően kilehelt lelkét a lenge szárnyu angyalok egész serege ragadta az égbé, csillogó huszárkardokból összeállított szt. Mihály-lován...

Szent Péter pedig, midőn kopogtak a mennyország kapuján, kérdezte:

— Ki az ily későn?

— Es esodák esodája! a megholt huszárbá visszazsált a lélek, megnyiták ajkai és így szólott:

— En vagyok, bátyám.

— Mit kívánsz ily későn?

— Egy esomó verpeléti bagót!

Szt. Péter elhivette magát, megnyitotta a mennyország kapuját, örmében megölelte az új jövevényt és olyan hangosan, hogy a földön is meghallották, mondá:

— Ez igazi magyar huszár volt!

—

— Szép szál legény volt a vármegye Janesija, gondosan kipódrött bajusszal, Kossuth-szakállal és simára fésült szőke hajjal. Ha az utcán végig lejtett, athléta termet alatt ugy ropogott a szárazraen kordován eszmájának a talpa, mint a félig érett pongorádi eseresnye.

Nem is volt az az asszony-személy, a kinek a szeme meg ne akadt volna rája, ha csak egy pillapatra is. Ilyenkor aztán kidüllesztette a mellét, kaesintott egyet avval az örökké mosolygó kék szemével és akkora füstkarikákat fújt a makrapapájából, mint egy „nekiradult vicinális vasparipa” kéménye.

Szóval, helyre legény volt az utcán is, a vármegye házában is. A hol pedig inni köllött, ott a legelső közé tartozott.

Egy kicsit tartott a tudományára is, mert hát valamikor járt az iskola mellett. Lehetett az irodában is használni, ha ugy megszaporodott a restancia, hogy söpörni kellett. Büszke is volt rá, hogy nem csak kicsi huszária a vármegyének, de tudós irodákja is.

E mellett az üres óráiban, ha már megcsömörlődött a hetyke legénykedéstől: a poétai vénáját is megerezettette.

Nem a „Pegazus” rugta meg — a mint maga szokta mondogatni — hanem a „Múza” esokolta őt homlokra, egyszer — álmában. Azóta a prózai érzelmeit „rigmusokba” öntögette. Mondják, hogy ez a nóta is:

„Vármegyehez udvarában
Muzsikálnak éjféltájban...“

az ő esztét diéséri.

Ez pedig szép nóta. Ilyent nem minden ember-fia tud komponálni.

Hanem hát legjobban érezte magát a Janesi huszár a poharak között. Csinált is sokszor olyan galibát, hogy hét vármegyére szolt a hire.

Egyszer a nevenapját tartotta. Mikor a kollegáit már a sáruga földig leitta, ugy, hogy taligában kellett őket a szobájából kitranszférálni, magára maradt a cigányokkal. Cudar mulató kedve kerekedett, gondolta hát, hogy a cigányokat is keményen megvicceli. Ugy is ritkán jutnak jófajta magyar vendégszeretethez.

Maga köré állította a bandát és így szólott:

— No, gyerekek, a ki fényes mennyországa van a hazátoknak, tudjátok-e a módját?

— Tugyuk, tugyuk, „nagytékinteti János ur”, esák tessén megmondani, hogyan kezdődik?

— Hát hogy is van az a régi magyar nóta, a mit az újabb német ember így danolt el:

„Ha szemedbe nézem én...“

Es a banda huzta jó kedvvel, szívesen, a János huszár meg „kantált” hozzá erősen, de néha-néha nagyokat is „gyántázott” a torkán. Egyszer egy kis pihenőt is tartott.

Pihenő alatt a „fekete sereg” kidülledt szemekkel bámult az almárium tetejére, a honnan egy fekete „butellia” pislogott le rájuk. Biztosra vették, hogy abban valami jóféle „magyarádi” rejtezködik. Nagyon szerették volna megkóstolni, de nem mertek János ural kikötni.

János vitéz is észrevette, hogy nagyon „kancalkodnak” a cigányok az almárium tetején buslakodó flaskóval; fáj a foguk egy kis „jókára.” Gondolta hát magában, hogy adaalja nekik azt az üveget, hadd ingerkedjenek egymással egy kis ideig. Az a butellia fénymáz ugy sem került aranyokba.

Csendesen felkelt az asztaltól, odament a sifonérhez, levette az üveget és odanyújtva a primásnak, mondá:

— Igyatok!

A primás földig hajlongva vette át a „drága italt,” gyorsan a szájához emelte és minden teketória nélkül jót huzott rája. Hanem aztán mindjárt tudta is, hogy süvickeket ivott, de azért nem ordított el magát, mert eszébe jutott, hogy őt fogják majd kinevetni az emberei, ha káromkodik. E helyett megtörölte szépen a száját, egyet pódrött a kis fekete bajuszán, azután nagyot „köszörült a torkán” és átnyújtó a palackot a kontrásnak, mondván:

— Nesze Kuci... Ezs ugyánésák hátalmás ital volt!

A kontrás is mohón kapott az üveg után, nagyott huzott rája, de kicsi hiza, hogy a torkával együtt a padlóra nem köpte; nem volt hozzászokva ilyen „drága italhoz.” Hanem azért neki is volt anyi esze, hogy el ne árulja magát. C is köszörült egyet a torkán, aztán szépen tovább adta a palackot a klarinétosnak, miközben bika-szemével egyre hunyorgatott a többiekre.

Jaj, bizony Isten, majd a torkomra ment azs egis — mondta ravaszul és megveregette a klarinétos vállát. A klarinétos csak egyet nyelt a „süvikésből,” de majd megfulladt attól is: söt ugy megijedt, a mint az a „fain keserűség” végig szaladt a torkán, hogy kinyírtan beleharapott a klarinétjébe. Hanem a mit lenyelt, az már az övé volt. Hallgatott vele, mint a sir. De mikor a bögös elé tette a palackot, hogy sorra járjon, mint a falusi bíróság, meg nem állhatta, hogy fájdalomában föl ne ordítson:

Jaj; átkozom a zsuzsáját annak a husárnak, a ki ilyen „faintos válámivel” él a vármegyénél!

A bögös felhajtotta hirtelen az üveget és nem bögöt, megitta a maga porcióját, de nem árulta el egy

árva szóval sem, hogy „kutyá van a kertben.” Ő sem akart okosabb lenni a többinél. Es minthogy hátra volt még a cimbalmos, oda nyújtotta az üveget annak. Gondolta magában: hadd kapjon az is belőle, hadd emlegesse meg az is, hogy mikor volt a János huszár névnapja.

A Laei gyerek nem csak a legjobb cimbalmos volt a környéken, de a „legjobb torku” legény is a bandában. Ugy ment beléje az ital, mint a bögöbe a huszas Orih, hogy egyszer már rá is került a sor. Tudta jól, hogy az az üveg vissza nem kerül másodsor a primásra.

Neki foházkodott tehát, a falig hátravetette a bozontos fejét és esuka-szájjal hozzálátott „nyakaláshoz.”

Mindjárt az első kortynál észrevette, hogy nem is bort iszik: bolonddá tették. Hogy azonban a gaz „lurkolt” ezt rá ne bizonyíthassák, megitta szépen az esztét, a mit még az üvegben volt, az utolsó csöppig és még csak el sem köhintette magát. Az üres üveget aztán letette az asztalra, de egyben olyan hatalmas lélekzetet vett, hogy a vármegye falai majdnem megrepedtek tőle.

János „vitéz” pedig az egész komédiát olyan kamoly pófalval nézte végig, mint egy bolondos angol. Es mikor az üres üveget ott látta heverni az asztalon, ismét leült és huzta tovább a nótaját. Közben-közben nagyokat hörgentett, de ragyokat is nevetett a pohárba. De csak ugy suttymban, mert ilyen olcsón még nem tartotta meg a nevenapját soha sem.

Mikor osztán jól kiburjogatta magát, mikor megelégelte a „behegedülést” s mikor látta, hogy a cigányok olyan savanyu pófalval méregetik az ajtót, mintha ricinus olajat ittak volna, így szólott hozzájuk:

— Gyerekek, ácsi!... Ezüstöm, aranyom nincsen, de amim van, azt szívesen adom. Megérdemeltétek.

A cigányok örültek ennek nagyon, összeszedték hát a „sátorfájukat” és lódultak kifelé. János huszár pedig belenyúlt a tarsolyába és egy kilyukasztott vasuti bilétát nyomott a primás markáiba.

A cigányok szomorkodva távoztak. Utközben aztán egy darab ideig olyan bambán néztek egymásra, mint a ki nem tudja, hogy magán nevesse-e vagy másra. Egyszerre csak megszólalt a jó torku cimbalmos és azt mondta a primásnak:

— Te esicsa, nem vennék érte egy subjeskoló kefét?

A esicsa erre még jobban lehorgaszotta a fejét, morgott is valamit a fogai között, mert a száját kinyitni nem merte, hanem azt határozottan megfogadta magában, hogy a legelső fiát Jánosnak köröskölteti és megye-i huszárt nevel belőle.

Ez a hetyke legény igazi vármegyei huszár volt.

—

— Egyébként esinos gyerek volt.

Csak a gazdája tette majomná. Jobban szerette a hosszú libériába bujtatott német pofát, mint a zsinoros mente alá rejtett magyar „virtust.”

A német szolga, akkor is, ha ur, a magyar ur akkor is, ha szolga. A német hallgat a parancs-szóra, a magyar csak meghallgatja. Hanem azért a mit a magyar szív érez, azt a német bunda alatt se rejti el.

Kifurja a szive a frakkot is, ha mindjárt acélpáncélból van is az ráöntve.

Ha ennek a Miska huszárnak — mondjuk, hogy ez volt a tisztességes neve — a gazdája akkor látott napvilágot, a mikor az Ur Isten nagyon haragos lehetett, mert a hét szépségből nem juttatott neki mást, mint csak egy tizezer holdas birtokot. Különben ez is szépség!

A gazdasszonya meg akkor született a rézsákorban, mikor az Ur Isten jó kedvében a legszebb földi angyalokat szokta teremteni: egy kis Madonna volt.

Ez a gazdasszony nagyon hamar észrevette, hogy a német munder alatt magyar szív dobog, még pedig olyan hevesen, hogy érdemes volna lángra lobbantani.

A magyar menyecske szeme élesebb a sasenál, a magyar menyecske esze fürgébb a zergénél. Egyet gondolni, egyet tekinteni csak a pillanat műve — nála. Különösen tetszett neki, hogy Miska néha ugy elméldzik, mintha szerelmes lenne valakibe... Es a villogó nagy szeméből esupa élet, esupa tűz szikrázik kifelé.

Gondolta hát magában, hogy egyet kaesint majd a Miska felé, a többi osztán ugy is magától jön.

Bizony megtörtént, hogy Miska szive ettől az egy kaesintástól ugy elkezdett ugrándozni, mint a kaliba zart madár, ha keselyű villog fölötte...

Hogy pedig len a tiltott szerlem rózsás napja méz-édesen vagy méregkeserűn hanyatlott-e le Miskák árul egéről, az már nem tartozik ide. Hanem egy még ide tartozik.

... Hogy, hogy nem, egyszer nagyon unatkozott a nagyságos ur, hát behozott a Miskával egy pohár hideg vizet, hogy lehűtse vele az unalmát. Mikor pedig megitta, jó kedve kerekedett a Miskával egy kissé kötekedni. Hát ha megtudhat valamit abból a beszédes szájából.

Faggatta mindenképen, de Miska hallgatott, mint a zombori uttemplomban a nagyharang.

Egyszerre csak így szólott hozzá a nagyságos ur:

— Te Miska, csináljunk verset.

— Nem tudok, kérem alásán, nem jártam iskolába.

— Oh te bohó, nem kell ahhoz iskola.

— Hát mi esoda? instálom alásán...

— Csak tanta, toll, meg papiros...

— Az sines nékem, csak...

— Csak?

— Hát csak egy kis „peneilusom” van, amit a „nagyságától” kaptam ajándékba.

— Akkor hát faragunk verset — kötekedett tovább a nagyságos ur.

— Faragni se tudok.

— Nagyon könnyű. Így ni:

„Oh te bolond Salavári Miska,
Szeret engem a hugod: Juliska.”

Miskának tetszett nagyon ez a vers, mert a hugoskájáról szolt, épen tehát mondani akart valamit, a midőn a nagyságos ur közbeszólt:

— Tudod, ez csak vers, de nem igaz.

Miska nem sokáig habozott, nem sokáig gondolkodott, hanem szerény alázatossággal így válaszolt:

— Már megkövetem alásán a nagyságos urat, szeret engem a nagyságos asszony!

— Te bolond! — mondta mehbökölve a nagyságos ur — hisz ez nem vers...

— De igaz! —

Hát ez mi volt?

Ez volt a huszárök harmadik fajtája: az igazi esacska „Leibhuszár,” régen, nagyon régen...

Jólet

veszélyes

(t. i. az o

meretni k

fel, a teny

okok. A m

foly le.

Okoz

ben fertő

félèves k

tól, meg e

újtható rá

nem esik t

rendesen e

A be

a 22

Hónalja e

rül, meg a

elteltével

foltkba s

kákka (ps

8—10 ik

helyeket

kon is fel

itt s a bór

százalék t

b) Az

jeleken kiv

találni.

Ezt a

ilyen beva

ditesere a

ojo anyag

laoek eret

ojuváu. Ez

valo oitas

sertéseknk

tebat a h

tartozkods

és celszer

A ser

az illetéks

rendelhetős

cikkhez ad

natkozó res

Dr

BIT

E

897. sz.

kg. 1898

Ar

Alult

község tulaj

szársék 18

kező évre 3

községházán

tán 3 óra

adatni.

Az árv

los órak a

Uj Szv

2—1

Egy

gép ka

nált a

2la her

jutányos

feltétele

ajánlat

Ödön Ba

35912. sz.

alis. 1898.

Pály

A vez

léptetés kő

évi 20 f

1 sapka,

egy teljes

egy barány

vadalmozott

felhivom mi

Közgazdaság.

A sertések himlője.

Jólehet a sertések ezen betegsége távolról sem oly veszélyes, mint az egyéb betegségek közül bármelyik, (t. i. az orbán, sertésvész, körömfájás stb.) röviden ismertetni kívánjuk azért, mert kivált a malacokon lépven fel, a tenyésztőknek nem kis gondot, sőt elég kárt is okoz. A himlő is ragadós és járványos jellegű s a bőrön foly le.

Okozója ismeretlen, de valószínű, hogy nemkülönben fertőző gomba hozza létre. A sertés — egészen feléves koráig, azontul igen ritkán — juhtól és ember-től, meg egymástól kapja meg s így sikeresen át is ojtató reá. Az egyszerű himlőn átcsett disznó rendszerint nem esik többé belé. Az elhullási százalék e kórnál rendszeren csekély.

A betegség jelei a következők:

a) Az élő állaton. A malac lázzal betegszik meg. Hónalja és combja között, továbbá a szem és száj körül, meg a füleben (olykor máshol is) alig 24—36 óra elteltével megveresedik a bőr, majd a vörösség apró foltokba szedődik össze s ezek csakhamar hólyagoskává (pustulaká) emelkednek, majd felfakadnak s a 8—10 ik napon beszáradvá, fekete kerek, horpadt helyeket hagynak vissza. Van eset, hogy a nyakbárányon is fellépnek a pustulák s arra is van eset, hogy itt s a bőrön is összefolynak. Ez esetben az elhullási százalék tetemes, 10—30% is lehet.

b) Az elhullott malacok az épen előbb érintett jeleken kívül, általános marutnál egyebet nem igen lehet találni.

Ezt a betegséget gyógykezelnéni nem szükséges: ilyen beavatkozásnak haszna nincs is. A járvány rövidítésére a szükségből való ojtást végre lehet hajtani, az ojtó anyagot tipikus lefolyású himlőben szenvedő malacok erett (8 napos) pustulaiból vévén s tüvel a fülbe ojtván. Egészséges nyaj malacainál védési szempontból való ojtást nem ajánljuk és legsikeresebbnak tartjuk a sertéseknek a ragályozó anyag felvételeitől való óvását, tehát a helyes és szigorú elkülönítéseket, himlős juhok tartózkodási helyeinek kerítését, a tisztaságot s az okés célszerű fertőtlenítést.

A sertések ezen bajának járványos fellépése esetén az illetékes miniszterium által ugyanoly intézkedések rendelkezhet el, a milyenek az 1888. évi VII. törvény-cikkhez adott miniszteri utasításnak a jubbiulöre vonatkozó részében foglaltatnak.

Felolós szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ,

köz- és váltó-ügyvéd.

Laptulajdonos és kiadó:

BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

897. sz.

kig. 1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírt községi elöljáróság közhírré teszi, hogy a község tulajdonát képező községi nagyvendéglő és mézszárszék 1899. évi január hó 1-től 3 egymásután követ kezű évre 350 forint évi bér kiküldtása mellett Uj Szivacz községhezánál 1898. évi október hó 2-án délután 3 órakor nyilvános árverés utján bérbe fog adatni.

Az árverési feltételek a jegyzői irodában a hivatalos órák alatt betekinthetőek.

Uj Szivacz, 1898. évi szeptember 7-én.

2—1

A községi Elöljáróság.

Egy 35 és egy 20 lóerejű gőzgép kazánmal együtt kevéssé használt állapotban, egy ugyanilyen 21a hengerek és 2 kétjáratu malom jutányos áron és kedvező fizetési feltételek mellett eladó. Részletes ajánlattal szívesen szolgál **Szücs Ödön Baján.**

35912. sz.

Bács-Bodrogh vármegye alispánjától.

alis. 1898.

Pályázati hirdetmény.

A vezetésemre bizott vármegye központjában előléptetés kövekeztében megírtult évi 264 frt fizetés és évi 20 frt eszimpapenz és természetbeni ruhazattal (évente 1 sapka, 1 atilla, 2 kék nadrág, 1 vörös mellény és egy teljes kanavász nyári ruha, valamint 3 évenként egy baranyabéles mente, 4 évenként egy kőpeny) javadalmazott örölői állásra ezen pályázatot nyitok és felbivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtták, miszerint az 1873. évi II. t. c. 12. §-ában és ugyanezen törvény-cikk 17. §-ának C) pontjában körülírt követelményeknek megfelelően felszerelt kérvényeiket 1898. évi szeptember hó 30-ig hozzám annál is inkább adják be, mert a később érkezőket figyelembe venni nem fogom.

Zombor, 1898. augusztus hó 30-án.

3—3

Karácson,

alispán.

8101. sz.

kig. 1898.

Pályázati hirdetmény.

Bács Bodrogh vármegye titeli járásba kehelezzett Vilova községben leköszönés folytán üresedésben levő szülészeti állásra pályázatot nyitok s felbivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtták, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket hozzám **f. évi szeptember hó 30-ig** annál is inkább terjesszék be, mivel a később érkezett figyelembe venni nem fogom.

Javadalmazás évi 90 frt készpénzfizetés és látogatási s szülészeti eseteknél 1 frt.

Titelen, 1898. évi szeptember 7-én.

3—1

Szemző János,
főszolgabíró.

Vendéglő eladás.

Bács-Almás nagyközség főútcáján évek óta fenálló vendéglő 7 szobával, felszerrel és istállóval más vállalat miatt szabad kézből eladó, esetleg több évre bérbe is kiadó. Bővebb értesítést ad a tulajdonos:

AMBIL JÓZSEF,

vendéglős,

BÁCS-ALMÁSON.

3—2

8759. sz.

tkvi 1898.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Veszélsorszi Mihály végrehajthatónak Dujmovits szül. Markovits Teréz végrehajthatást szüenvedő elleni 25 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajthatási ügyében a zombori kir. törvényszék területén lévő, Zomborban fekvő, a zombori 2211. számú betétben Dujmovits Mariannó szül. Markovits Tőza tulajdonánál bejegyzett A. I. 1—2 sor., 4120. és 4120 hr. s 500. ö. i. sz. jószágtestre 734 forintban az árverést ezzel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1898-ik évi október hó 31-ik napján délután 3 órakor a zombori kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1898. évi augusztus hó 13-án
A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Radány Péter,
kir. trvszéki bíró.

Kiadó lakás.

Zomborban, Széchenyi István-körut. 238. sz. a. (a honvédlaktanyája átellenében) levő lakház, mely áll 5 szoba, konyha, kamra, felszer. istálló, pince és kerthelyiségből. f. évi **november 1-ére** kiadó. Bővebb értesítést ad

2—1

Jankovits Dávid,

tulajdonos.

1907 szám.

tkvi 1898.

Árverési hirdetmény.

A hódásghai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kolek Tamás bácsujfalusi lakos végrehajthatónak Prokopec József (nős Jakubez Annával) végrehajthatást szüenvedő elleni 144 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajthatási ügyében a zombori kir. törvényszék (a hódásghai kir. járásbírósa) területén lévő, Bácsujfalu községében fekvő, a bácsujfalusi 446. sz. tkvi betétben A. I. sor. z. alatt foglalt Prokopec József (nős Jakubez Annával) nevén álló 371. hr. 208. ö. i. sz. ház és udvarra az árverést 680 forintban ezzel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1898. évi szeptember hó 15-ik napján délután 3 órakor Bácsujfalu községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 68 forintot készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX-ik t. c. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Hódásghon, 1898. évi május hó 22-én.

A hódásghai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság.

1982. szám.

kig. 1898.

Pályázati hirdetmény.

Az Ó Szivacz községénél leköszönés folytán megüresedett és havi utólagos részletekben esedékes évi 400 frttal javadalmazott községi rendőrfelügyelő és évi 270 frttal javadalmazott egy gyalogrendőri állásra ezzel pályázatot nyitok.

Felbivatnak ennél fogva pályázni szándékozók, miszerint eddigi foglalkozásukat, életkorukat, egészségi állapotukat, erkölcsi magaviseletüket, nyelvismereteiket, a rendőrfelügyelő állásra pályázók ezen kívül a Bács Bodrogh megyei községi rendőrség részére kiadott szervezési szabályrendelet 7. §-ában előírt képességet igazoló okmányokkal felszerelt szabályszerű kérvényeiket alulírt községi elöljárósághoz **folyó évi szeptember hó 15-ig** nyújtják be.

Megjegyeztetik, hogy azon pályázók, akik a magyar nyelven kívül a községben divó szerb és német nyelvet is bírják, előnyben részesülnek és hogy a megválasztandó rendőrfelügyelő s illetve rendőr rubázatát a sajátjából tartozik beszerezni; fegyverzet és egyéb szolgálati felszereléssel azonban a község által fog ellátni.

Kelt Ó Szivaczon, 1898. augusztus 31-én.

Zsupanszky Lyubomir, **Tyurity Mita,**
községi jegyző. 3—3 h. bíró.

7604 sz.

tkvi 1898.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Ivankovits Péterné szül. Vidákovits Julia és társai végrehajthatónak öz. Vidákovits Lukácsné sz. Kovácsits Borbála, nygys mint kiskoru gyermekei gyámja végrehajthatást szüenvedő elleni 50 frt 50 kr tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajthatási ügyében a zombori kir. törvényszék és a zombori kir. járásbírósa területén lévő s Nemes-Militicsen fekvő, a nemes militicsi 521. számú betétben A. I. sors. z. felvett s Ivankovits Péterné szül. Vidákovits Julia, Knézy Imréné szül. Vidákovits Jéla, Knézy Antalné sz. Vidákovits Margit, kisk. Vidákovits Miklós és Mária nevén álló 882 hr. s 326. ösz. egész ház és 257 □ öl betelekre a C. I. sors. z. kisk. Vidákovits Miklós és Vidákovits Mária jutalékára öz. Vidákovits Lukácsné szül. Kovácsits Borbála javára a kiskoruak nagykorúságáik terjedő időre bekebelezett hasznélvezeti jog fentartása mellett 400 forintban ezzel megállapított kikiáltási áron az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1898. évi szeptember hó 14-ik napján délután 10 órakor Ns Militics községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX-ik törvény-cikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1898. évi június hó 26-án.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Hetteszheimer,

kir. trvszéki bíró.

9364. sz.

kig. 1898.

Pályázat.

Bács Petrovoszellő községben lemondás folytán megüresedett községi írnik állásra pályázatot nyitok.

Ezen állás évi javadalmazása 400 frt.
A pályázni óhajttók kérvényüket hivatalomhoz **szeptember hó 20-ig** okvetlen terjesszék be.

Ezen állásra pályázók közül a jegyzői vizsgával bírók előnyben részesülnek.

O Becse, 1898. szeptember 9-én.

Dr. Kovatsits,
szolgabíró.

712. szám.

kv. 1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezzel közhírré teszi, hogy a zombori kir. törvényszék 13513 p. 1897. számú végzése által dr. Thurszky Zsiga zombori ügyvéd által képviselt Volits Szevén ó szapári lakos javára Milin Gavra lalityi lakos ellen 1120 frt 65 kr tőke, ennek 1897 évi október hó 1-ső napjától számítandó 5% kamatai és eddig összesen 54 frt 57 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajthatási alkalmával bíróság lefoglalt és 2310 frta becsült egy 8 lóerejű eszplőgép, kender, birka, kocsis, ló, buza, zab, sertés stb. ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek az 1898. 4. 10. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Lalityon alperes lakásán és szállásán leendő eszközölsére 1898. évi szeptember hó 16 napjának délután 10 órája határidővel kitértik és ahhoz a venni szándékozók ezzel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárón alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Hódásghon, 1898. évi augusztus hó 31-én.

Váczy János,

kir. bir. végrehajtó.

2534. szám.
kig. 1898.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Keresztur községében egy újabb gyalogrendőri állás rendszerezésére, annak betöltésére pályázat hirdetik.

Felhívtnak mindazok, akik ezen 300 frt utólagos havi részletekben fizetendő javadalmazással egybekötött állást elnyerni óhajtják, kellően felszerelt és sajátkezüleg irt kérvényüket **folyo évi szeptember hó 30-ig** alulirt község elüljáróságánál annál is inkább beadiak, minthogy későbbben érkező folyamodványok figyelembe vételni nem fognak. Kiszolgált altisztek előnyben részesülnek.

Kelt Bács-Keresztur, 1898. évi szeptember 1-én.
2-2 **Az elüljáróság.**

6. szám.
f. b. 1898.

Pályázati hirdetmény.

A gákovai községi kisedővodánál üresedésben levő és 300 frt készpénzfizetéssel és 40 frt lakbérilletményével javadalmazott óvónői állásra pályázatot hirdet s felhívom a pályázni óhajtókat, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényüket alulirt elnökhez **folyo évi szeptember hó 25-ik napjáig** terjesszék be.

Megjegyzem, hogy a dajka felfogadását és kifizetését az óvónő saját batáskörében eszközli.
A dajka évi járandósága 120 frt készpénzfizetés és szabad lakás.

Az óvónő és dajka járandóságait a községi pénztár havi előleges részletekben az óvónő kezeihez szabályos nyugtájára pontosan kiszolgáltatja
Kelt Gákován, 1898. évi szeptember hó 10-én.

Melcher Mihály,
községi bír.,
felügyelő-bizottsági elnök.

4860. szám.
kig. 1898.

Pályázati hirdetés.

Ó-Kanizsa községben leköszönés folytán üresedésbe jött s évi 300 frt fizetés, ruházat és teljes felszereléssel javadalmazott gyalogrendőri állásra ezennel pályázat hirdetik. Felhívtnak pályázni szándékozókat, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényüket **folyo hó 25-ig** annál inkább adják be, mert a később érkezők figyelembe vételni nem fognak.

Ó-Kanizsán, 1898. évi szeptember hó 10-én.
Trenka István, közs. jegyző. 3-1 **Apró János,** közs. bír.

602. szám.
bv. 1898.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó ezennel közhírré teszem, hogy a zombori kir. törvényszék mint csődbírósnak 7573/p. 1898. számú végzése által vb. Roder Samu parabutyi lakos közadós esődlgyében a csődletár 1-140. tétele alatt összeirt és 269 frt 70 kr-ra becsült különféle bolti árucikkek, szobabutorok és egyéb házi ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a hódásghai kir. járásbírósnak 1898. V. 167. számú kiküldött végzése folytán a helyszínen Parabutyon leendő eszközölésére **1898. évi szeptember hó 20-ik napjának délelőtti 9 orajat** tűzöm ki s ahhoz a venni szándékozókat azzal bívom meg, hogy az összeirt ingóságok készpénz fizetés mellett ezen árverésen a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Hódásghon, 1898. évi szeptember hó 5-én.

Vaczy Janos,
kir. bírósági végrehajtó.

688. szám.
bv. 1898.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a hódásghai kir. járásbírósnak 49.1898. számú végzése által dr. Scultety Jenő hódásghai ügyvéd által képviselt Hausz István és Beck Ferenc hódásghai lakosok javára Grnya István laliti lakos ellen 95 frt tőke, ennek 1897. évi augusztus hó 31-ik napjától számítandó 5% kamatai és eddig összesen 32 frt 13 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságra lefoglalt és 385 frtra becsült lovak, tehének, kocsik stb. ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1898. P.v. 170.3. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Lalityon alperes lakásán leendő eszközölésére **1898. évi szeptember hó 23-ik napjának délelőtti 10 óra** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozókat ezennel oly megjegyzéssel hívom meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ban megállapított feltételek szerint kifizetendő.

Kelt Hódásghon, 1898. évi szeptember hó 7-én.

Vaczy Janos,
kir. bir. végrehajtó.

2673. szám.
kig. 1898.

Arverési hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye zentai járásához tartozó Ada község tulajdonát képező és a főtéren lévő emeletes nagyvendéglője a mellette lévő depóhelyiséggel együtt vagy anélkül 1899. évi január hó 1-től 3, esetleg 6 egymásután következő évre **folyo évi szeptember hó 20-án d. e. 9 órakor** nyilvános árverésen a községbáznál a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe adatik.

Kikiáltási ár maga a nagyvendéglőre nézve 2000 frt, a depóhelyiséggel együtt pedig 2600 frt. Bánatpénz fejében a kikiáltási árnak 10% készpénzben vagy megfelelő értékű papírban az árverés kezdete előtt a bír. kezébe leendő. A bérlet tartozik 1/2 évi bérleti összeget, melybe a bánatpénze is betudatni fog, biztosíték fejében lefizetni, mely összeg az utolsó évnegyedi részlet lefizetése alkalmával nyerend rendszeres elszámolást.

Egyebekben a bérleti összeg negyedévi előleges részletekben fizetendő a házipénztárból.

A nagyvendéglő áll: a nagykávéházi teremből, melybe 3 biliárd helyezhető el, 1 nagy ebédlő és 1 kártyázó szoba az udvarra nyíló complet vendéglősi és egy cseléd lakosztályból, konyha, 2 élekantrából több rendbeli nagy pincekkel és elkülönített udvarral, fedett tekepályával, egy gyümölcsös kerttel, 1 jégverem, külön mosókonyha, sütőszoba, egy nagy és egy kisebb istálló, 1 oszlopos és egy épített kocsiszínnel felszerelve, az emeleten van egy csinos diszterem karzattal, 3 mellék kisterem, egy kaszinói lakás, 12 vendégszoba. A többi részletes feltételek a közigazgatási jegyzői irodában naponként a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Adán, 1898. szeptember hó 9-én.
Király Lajos, h. jegyző. **Török Péter,** bír.

KEIL-LAKK (Glasur)

legkittinőbb mázólszer putha padló számára. 1 nagy palaak ára 1 frt 85 kr., 1 kis palaak ára 68 kr.

Arany-fénymáz képekteretek stb. becsiszolására. Egy kis palaak ára 20 kr. kősség ára 60 kr.

Viasz-kenőcs legjobb és leggyorsabb becsiszoló-szer kemény padló számára. Egy kősség ára 60 kr.

Fehér „Glasur”-fénymáz legjobb szer mosdóasztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. nymanni befestésére. 1 kis doboz 45 kr., 1 nagy doboz ára 75 kr. Mindenkor kaphatók.

Ifjabb Heindlhofer Róbert Zombor.

A zombori m. kir. pénzügyigazgatóságától.

41673. sz.
I-1898.

Arverési hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszteriumnak folyó évi március hó 5-én kelt 18840. sz. rendetele alapján a törvényhozás utólagos jóváhagyásnak feltétele mellett az államkincstár tulajdonát képező Bacs-Bodrogh megye Uj-Palánka községben fekvő és az ottani 352. és 355. számú b. telekjegyzőkönyvekben felvett alább felsorolt ingatlanok Palánkán az ottani kir. adóhivatal helyiségében **folyo évi szeptember hó 29-én délelőtti 10 órakor** kezdődő nyilvános szóbeli árveréssel eltoznak adatni és pedig:

1. A volt muukafogház vagy kádarak cserép tetőzettel szilárd falakra 14 szobával 274 □ öl belsőseggel 1000 frt.

2. A volt fiók fogház felszer és 2 kamarával 214 □ öl eperakkal beültetett belsőseggel 600 frt.

3. A volt raktári szilárd falu cserép fedelű két szobájú lak egy kűlön pince és istálló 169 □ öl belsősegét 400 frt kikiáltási árban, esetleg ha az egyes részletekre elfogadható ígéretek vagy ajánlatok sem tétetnénk, a most felsorolt 1., 2., és 3. részlet együttesen 2000 frt kikiáltási árban.

Árverezni kívánok a kikiáltási ár 10%-át bánatpénzzel az árverés kezdetével a kiküldött pénzügyi tisztviselő kezeihez készpénzben vagy allampapírokban letenni tartoznak.

Írásbeli zárt ajánlatok 1 korona bélyeggel, a kikiáltási ár 10%-át tevő készpénz vagy értékpapír csatolásával, valamint ezen záradékkal ellátva, hogy ajánlattevő az árverési feltételeket ismeri s magát azoknak aláveti, folyó évi szeptember hó 25-ig alulirt kir. pénzügy igazgatóságnál, azontul pedig csak az árverés napján reggeli 8 órától 10 ig az árverésre kiküldött tisztviselő kezeihez Palánkán a kir. adóhivatalnál adhatók be.

Elkésve beadott és utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A részletes árverési feltételek alulirt kir. pénzügyigazgatóságnál földszint, az irodavezető szobájában, valamint Palánkán az ottani kir. adóhivatalnál a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők.

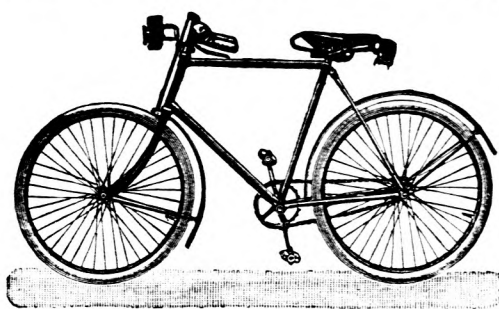
Zombor, 1898. évi szeptember hó 5-én.

Szűcs,
kir. pénzügyigazgató h.

3-1

Zombor. Bittermann Nándor és fia könyv- és könyvnyomdájából.

Legnagyobb kerékpár-raktár és javítóműhely egész Délmagyarországban.

Nagybani és kicsinybeni eladás. Mindennemű javítások elfogadtnak. Alkatrészek, felszerelések raktáron.

Havi részletfizetésre.

Világhírű Pokorni-féle

zongorák raktára.

Havi részletfizetésre.

Teltsch Gáspár,

ZOMBOR, (főtér).

Ifj. Heindlhofer Róbert

Zombor.

Idei töltésű ásvány- és gyógyvizek:

Bikszádi,	Salvator,
Borszéki,	Scheebergi,
Carlsbadi,	Selters,
Emsi,	Petőfi keserűviz.
Giesshüllbi,	Hunyadi
Krondorfi,	Ferencz József
Lividia,	Zrinyi
Margit,	Rákóczy
Mohai Ágnes,	Hereules,
Marienbadi,	Levico,
Polenai,	Roncegno,
Paradi,	Guber forrás.
Rohitschi,	

Borok, pezsgők, Martell cognac.

Szegedi és veronai szalámi, sajtok stb.

Cement, Carbol, Carbolineum, Tinctoral nagyban és kicsinyben.

A cséplőgéptulajdonosok különös figyelmébe ajánlom I. rendű gépolajamat, nagyban és kicsinyben; továbbá **Tovotte zsir és cylinder-olajat.**

730. szám.
bv. 1898.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó közhírré teszi, hogy a hódásghai kir. járásbírósnak mint telekvi bíróságnak 2962 1898. tkvi számú végzéssel néh. Tatamirov Spiridon volt laliti lakos hagyatéka zárlati ügyében a laliti 291. sz. betétben foglalt A. I. 1540 2., 1996 1., 1997 1., 2351. és 2352 1. hr. számú ingatlanoknak együttesen, valamint az ugyanezen betétben foglalt A. 2229. hr. számú ingatlanok külön 1898. évi szeptember 29-től 1899. évi szeptember 29-ig terjedő gazdasági évre haszonbérbe adása elrendeltetvén, ennek a laliti községbáznál leendő foganatosítására **1898. évi szeptember hó 16-ának d. u. 2 óra**ja tűzetik ki, a mikor is a jelzett ingatlanok a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fognak adatni.

A haszonbéri összeg a haszonbérlet által három egyenlő részletben és pedig az első részlet 1898. szeptember hó 16-án, a második 1899. évi április hó 24-én, a harmadik pedig 1899. évi augusztus hó 1-én minden egyes részlet a haszonbérbeadás napjától járó 6% kamatokkal együtt Dobsinszki Lodimir zárgódnok kezébe fizetendő.

Hódásghon, 1898. évi szeptember hó 2-án.

Vaczy János,
kir. bir. végrehajtó.

9591. sz. kig. 1898.

Pályázati hirdetmény.

Szilvász Györgynek csataaljai jegyzővé történt megválasztása folytán a Parabutyon üresedésbe jött 500 frt évi fizetéssel javadalmazott segédjegyzői állásra pályázatot hirdetek. Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényüket ezen hirdetmény harmadszori közzétételétől számítandó **14 nap alatt** hozzám terjesszék be.

Hódásghon, 1898. évi szeptember 5-én.

Baky Elek,
szolgabíró.

3-2